

АТОМНИК України

№23 (1122) 29 грудня 2022 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Мирного та переможного нам 2023 року!

Дорогі друзі!
Добігає кінця 2022 рік. Для України він став роком випробування на мужність, міцність, стійкість, на життєздатність. Це трагічний та героїчний рік для усього українського народу. Він довів, що незалежність, воля, свобода і гідність для нього не порожній звук. За них він віддає своє життя, знищуючи ворогів — рашистську федерацію.

Ми завжди стверджували, що наша сила в єдності, коли виборювали права на гідну працю та заробітну плату наших спільчан. Сьогодні ці слова наповнюються ще вагомим змістом. Адже наша єдність, найперше, то боротьба з окупантами. То допомога фронту. Самовіддана праця кожного на своєму робочому місці.

Нам, як ніколи, нині потрібна віра. У нашу Перемогу! У мирну та вільну Україну! З цією вірою ми вступаємо у прийдешній 2023 рік!

Немає сумнівів, що ми вистоїмо на полі бою. Що здолаємо холодну і темну зиму в наших містах і селах. Бо нас підтримує увесь цивілізований світ, нам допомагають колеги з усіх міжнародних профспілок.

Сьогодні є нагода подякувати друзям України. І я роблю це з великим задоволенням. Дякую і кожному з вас, дорогі колеги!

З Новим, 2023 роком, друзі!

І нехай здійсниться одне велике і спільне наше бажання, наша мрія. Це — Перемога!

З повагою

Голова Атомпрофспілки

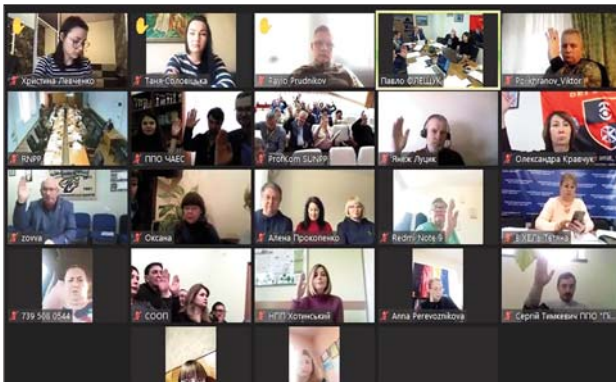
Валерій МАТОВ

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ — СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ СПІЛЧАН

Відбувся VII З'їзд Атомпрофспілки

27 грудня 2022 року у режимі онлайн з використанням платформи Zoom відбувся VII З'їзд Атомпрофспілки України. У роботі З'їзду взяли участь 116 делегатів із 148 обраних на конференціях первинних і об'єднаних профорганізацій, серед них 20 делегатів від Організації молоді Атомпрофспілки.

Дату проведення VII З'їзду Атомпрофспілки було визначено рішенням Президії ЦК профспілки ще 20 травня 2022 року. Проте повномасштабна російська агресія стала на заваді планам.

VII З'їзд Атомпрофспілки України було розпочато з хвилини мовчання за Воїнами, які віддали своє життя, боронячи державу, та усіма, хто загинув у цій війні. На підприємствах, що перебувають у сфері впливу Атомпрофспілки, багато працівників мобілізовано, є загиблі.

По суті, в один день відбулося три надзвичайно важливих для Атомпрофспілки заходи. VII З'їзду передували XIII Пленум ЦК профспілки, на якому було розглянуто організаційні і фінансово-звітні питання. А після З'їзду відбувся I Пленум ЦК.

На З'їзді було заслухано звіт Центрального комітету профспілки про роботу за 2017-2022 роки, з яким висловив Голова Атомпрофспілки

Валерій Матов, звіт Ревізійної комісії, прийнято рішення внутрішньоспілкового значення.

Докладну частину звіту (понад 60 сторінок) з інформацією про діяльність Центрального комітету Атомпрофспілки було направлено для ознайомлення делегатів до проведення форуму. 27 грудня Валерій Матов у звітному слові зосередився на роботі профспілки під час війни. Він відзначив, що війна змінила характер профспілкової діяльності. «Додалось роботи у наших профспілкових організацій як волонтерів, бо усі заходи тепер, у тому числі спортивного та культурного спрямування, проводяться зі збором коштів на допомогу нашим захисникам. Тонни вантажів ідуть на фронт з наших міст-супутників АЕС, від колективів атомно-промислового комплексу, від наших спільчан».

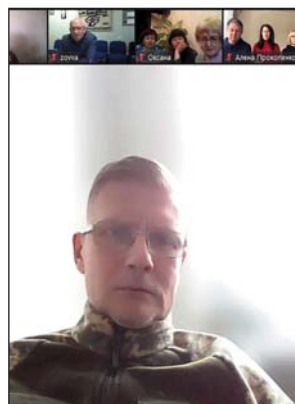
Війна торкнулася безпосередньо і колективів Атомпрофспілки: «Ми пережи-

ли окупацію Чорнобильської АЕС та зони відчуження і дотепер переживаємо окупацію Запорізької атомної електростанції». Валерій Матов нагадав, як наші спільчани з усіх майданчиків АЕС разом з членами своїх родин у березні провели акцію Єднання на підтримку мешканців Енергодара та співробітників Запорізької АЕС. Висловили солідарність з містами-супутниками ЧАЕС та ЗАЕС. Про інші профспілкові солідарні акції. У своїй доповіді Голова Атомпрофспілки надав інформацію про щоденну копітку роботу з міжнародними профспілками та міжнародними інституціями.

«Зустрічі з представниками міжнародних профспілок були регулярними упродовж року. А у травні на запрошення українських членських організацій з візитом у Києві побував заступник Генерального Секретаря ІС IndustriALL Кемаль Озкан. Разом з ним відвідали Бучу та Ірпін, ми розповіли йому про погіршення ситуації на окупованій ЗАЕС, про варварську облогу на ЧАЕС та в зоні відчуження і про складне становище на СхідГЗК».

Валерій Матов акцентував увагу на тому, що протягом року доводилося ви-

рішувати складні питання соціального захисту спільчан, адже навіть за умов війни незмінним залишається це головне завдання профспілки.

«Проблеми у колективі Східного гірничо-збагачувального комбінату існують уже не один рік. Особливо загострилися вони під час війни. Атомпрофспілка проводила системну роботу з допомоги цьому єдиному в Україні урановому підприємству та його працівникам».

Упродовж звітного періоду активно займалися проблемами працівників підприємств, що належать до сфери управління Державного агентства України з управління зоною відчуження. (Закінчення на 2-й стор.)

ЗВІТНА КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ ДІП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Затверджено Колективний договір Компанії на 2023-2024 роки

26 грудня відбулася звітна конференція трудового колективу Діп НАЕК «Енергоатом» стосовно результатів виконання Колективного договору за 2021-2022 роки та проекту Колективного договору на 2023-2024 роки. У роботі конференції взяли участь президент Компанії Петро Котін та Голова первинної профспілкової організації Олексій Лич.

За підсумками 2021-2022 років Енергоатом, попри воєнний стан в країні та складну ситуацію в економіці, виконав усі зобов'язання перед трудовим колективом.

У 2022 році Компанія на соціальний розвиток спрямувала 780 млн грн, що на 103 млн грн більше, ніж за аналогічний період минулого року. Крім того, протягом року середньомісячна зарплата пра-

цівників Енергоатома зростає на 8,8%, — наголосив Петро Котін.

Делегати конференції затвердили проект Колективного договору на 2023-2024 роки, який перед тим розглянули й ухвалили трудові колективи відокремлених і структурних підрозділів Компанії.

Як зазначив Олексій Лич, основним завданням для нового Колективного договору є «збереження всіх напрацьованих та здобутих, яких вдалося досягти протягом попередніх років, враховуючи виклики, пов'язані із повномасштабною війною росії проти України».

Члени конференції підтвердили фінансові зобов'язання Компанії перед трудовим колективом, зокрема щодо виплат з нагоди Дня енергетики. Енергоатом забезпечить ці виплати всім працівникам Діп НАЕК «Енергоатом», які зберігають вірність Україні, не погоджуючись на співпрацю з окупантами.

Компанія гарантує виплату всіх фінансових зобов'язань персоналу ЗАЕС який має проукраїнську позицію, заявив президент Діп НАЕК «Енергоатом» Петро Котін.

«Патріоти отримують усі ці виплати в повному обсязі, навіть якщо перебуватимуть у вимушеному просторі через недопуск їх рашистами до робочих місць», — наголосив Петро Котін.

А голова первинної профспілкової організації Енергоатома Олексій Лич зазначив: керівництво Компанії разом з її профспілковим комітетом протягом усього часу окупації Запорізької АЕС забезпечують персонал станції всіма виплатами, передбаченими Колективним договором.

Зокрема, керівник профспілки нагадав про ухвалені рішення стосовно додаткових виплат персоналу ЗАЕС, який зберіг вірність Україні. Йдеться про запроваджену у квітні 2022 року надбавку в розмірі 20% від посадового окладу, яка нараховується за роботу в складних умовах окупації. Вже з 1 січня 2023 року розмір цієї надбавки збільшиться до 50%. Гроші ж український персонал ЗАЕС отримає одразу після деокупації станції та звільнення її від рашистів.

Крім того, профспілковий комітет взяв на себе фінансову підтримку евакуйованих членів сімей працівників Енергоатома, які залишилися на робочих місцях, та евакуйованого персоналу. Ім сумарно вже виплатили понад 74 млн грн. Водночас працівникам з дітьми до семи років з вересня по листопад поточного року була встановлена доплата в розмірі мінімальної зарплатні. Загальний обсяг цієї допомоги становив понад 16 млн грн.

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерго України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо

<http://www.atomprofspilka.info>

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ — СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ СПІЛЧАН

Відбувся VII З'їзд Атомпрофспілки

(Закінчення.

Початок на 1-й стор.)

Згадаймо, скільки було проведено солідарних акцій протесту під стінами Кабінету міністрів, скільки зустрічей та перемовин з очіль-

никами міністерств та відомств, з народними депутатами, від яких залежала життєдіяльність та нормальна робота і оплата праці колективів СхідГЗК та зони відчуження».

Російська агресія створила проблеми у такій сфері діяльності Атомпрофспілки, як профспілкове навчання. Але навіть в умовах воєнного часу Атомпрофспілка вдалося організувати і провести навчальні тренінги, зокрема для молодіжних лідерів Атомпрофспілки у рамках навчального курсу «Молодь під час війни», і старших профспілкових лідерів — «Ми під час війни» у рамках освітнього проєкту «Колегіум Атомпрофспілки». Було організовано та реалізовано спільний навчальний профспілковий україно-данський проєкт.

Валерій Матов також акцентував увагу на активній законодавчій діяльності Атомпрофспілки: «Майже 40 законопроектів з питань охорони праці фахівці Атомпрофспілки відпрацювали через Спільний представницький орган профспілок. У грудні минулого року було підписано спільний проєкт з Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів щодо корпоративної ДП

НАЕК «Енергоатом». У першому читанні прийнято законопроект, у який Атомпрофспілка зуміла вкласти необхідні положення. Також активно продовжувала проводитися колективно-договірна робота. У грудні минулого року було підписано Галузеву угоду між Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів та Атомпрофспілкою на

2022-2024 роки. Угоду укладено з метою посилення соціального захисту працівників установ природно-заповідного фонду та апарату Міндовкілля. Це організація, яким ми приділяли значну увагу і надавали усіляку допомогу, зокрема і юридичну, упродовж усього звітного періоду».

Але головне, на думку Валерія Матова, Атом-

профспілка залишається дружньою, організаційно міцною, консолідованою у своїй діяльності організацією.

Рішенням З'їзду Головою Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України одностайно було обрано Валерія Матова. Затверджено склад ЦК Атомпрофспілки, Статутної і Ревізійної комісії профспілки.

Цього ж дня відбувся І Пленум ЦК профспілки, на якому обрано заступниками Голови Атомпрофспілки Олексія Лича та Павла Пруднікова. А також обрано Президію ЦК Атомпрофспілки. Було проведено нагородження активістів Атомпрофспілки та так званого відкритого мікрофону, де спілчани могли вільно поспілкуватися і висловити слова вдячності «старій» команді, привітати новообраних та поміряти про безпосередні зустрічі після нашої Перемоги.

Лілія СОКОЛОВА
Фото Ірини СЕМЕНЯКИ

НИЗЬКИЙ УКЛІН ГЕРОЮ

Хіба можна любити більше?!

Указом Президента України орденом «За мужність» 3-го ступеня (посмертно) був нагороджений колишній заступник головного інженера Інгульської уранової шахти Сергій Миколайович Савченко. 21 грудня, під час сесії Кіровоградської обласної ради, голова Кіровоградської ОВА Андрій Райкович вручив нагороду дружині та онуку Героя. Всі присутні вклонилися Героям, які віддали життя за Україну. На своїй сторінці в соціальній мережі пані Наталія Савченко зазначила:

«Я не знаю, як описати свої емоції сьогодні... гордість — бо нагороду вручили онукові Олексійчику, подяка — бо пам'ятають, і біль та щем — бо посмертно... Ти і за життя був мужнім, справжнім патріотом»...

У коментарях працівники шахти написали, що Миколайович був найкращим начальником, справжньою людиною і патріотом.

Боець тероборони Сергій Савченко загинув на початку березня, а поховали його 15 березня на Алеї Слави у Кропивницькому.

Оскільки ми були добрими знайомими, то розповідь про його життя базуватиметься на особистих спогадах і враженнях. Востаннє ми зустрілись у місті, він поспішав, сказав що нарешті записався в тероборону, причому разом з сином Дмитром. Так вийшло, що під час роботи на Інгульській шахті у нас саме з Сергієм склалися чи не найприязніші стосунки, і не в останню чергу завдяки його патріотизму, він одним з перших серед керівництва шахти почав приходити на роботу у вишванці. Його любов до всього українського була не показною, а станом душі, він у відпустках часто бував з дружиною в Карпатах і казав, що там у нього з'являється особливий настрій, бо й повітря, і природа, і люди просякнуті Україною і доб-

рим ставленням до ближнього. Між іншим, не в останню чергу завдяки авторитету Сергія Миколайовича, його манері спілкування Інгульська шахта, тобто всі учасники зйомки у фільмі Суспільного «Кіровоградщина: Життя на урані», стала суто україномовною. Це теж його лінія оборони.

Він — людина спокійна і приязна, був дуже толерантним і стриманим, але все це до пори. Якоюсь дуже обурився, коли під час автобусної екскурсії на Сорочинський ярмарок, а Сергій з дружиною дуже любили подорожувати, змусив замовкнути екскурсіводку, яка почала щось плести про право сусідньої країни на Крим. Він завжди перебував в українському вимірі, був завзятим театралом, родина Савченків не пропускала жодної прем'єри театру Кропивницького чи знакової вистави, постійно відвідував театри і в Західній Україні.

Не так давно Савченки перебралися жити ближче до шахти, тому я почав частенько зустрічатися з ним. Сергій був дуже цікавою людиною, він просто дуже любив природу. І дуже любив свою роботу, я не раз бачив, як він переймався під час кампанії по дискредитації шахти, або коли її фактично зупинили через недофінансування, тим паче коли почали збирувати колектив на зупинку підприємства, яке й так переживало нелегкі часи. Робота, родина і Україна були сенсом його життя.

Сергій Миколайович народився 1969 року в селі Кам'яний Брід, але школу закінчив у Компаніїві, у 1988 році отримав диплом Лисинського гірничого технікуму, потім служив в Афганістані. Пам'ятаю, як він розповідав, що з автоматом не розлучався. Під час розвалу Союзу їх з Афгана перекинули у Прибалтику, згадував, як солдати нічого не розуміли, бо їхали в СРСР, а потрапили в незалежність. На Інгульську шахту Сергій прийшов у 2001 році, починав з робітничих спеціальностей, згодом став начальником дільниці №6, у 2014-му закінчив Дніпропетровський національний університет по спеціальності «Інженер-геолог», тому не дивно, що в 2019-му став заступником головного інженера і можна було сподіватися на подальше зро-

стання. Але — війна... Сергій дуже хотів потрапити ще в АТО, але аж зараз вдалося здійснити мрію і збройно стати на захист України.

Ми переписувалися у Фейсбуці, в одному з останніх постів він нарікав, що довго не може отримати зброю і виклик, неначе боявся, що не встигне. Він встиг, одне з останніх фото — з автоматом і підпис, спеціально для дружини Наталії: «Я поїв і в шапку. Кохаю». А потім був ракетний удар по аеродрому, в результаті якого загинули семеро воїнів, серед них і Сергій Савченко. Без батька залишилися син Дмитро, донька Анастасія, а без дідуся — онук... Вічна пам'ять і низький уклін Герою, людині і патріоту.

Я присвятив Сергію вірш.

Пам'яті гірника Сергія САВЧЕНКА і його побратимів

(Канатова, 12.03.2022)

Стоять сини з батьками разом,
На смерть стоять в бою з ордою,
Щоб вкотре задрісну заразу
Пустить Дніпровою водою.
...Отак Батий дивився на Київ,
Пускала слину кацапня,
Яка покірно гнула шию,
Лизала хвіст його коня.
Вони за сором всім віддячать,
Але не степівчанам, ні!
За це кияни кров'ю плачуть,
Б'ючись до скону на стіні.
Так раб у підлості затятий
Зло звик зганяти батогами,
Продасть у рабство маму й тата,
Щоб все навкруг було рабом.
...І тоді сніжило, чорна хмара,
Закрила землю навкруги,
Димів із оболонських згарищ

Злякалися нові Боги.

Вони учили нас страждати,
Учили лиху потурати,
А що ще нам може дати,
Бог, що привів ворожу рать?!

І зараз дим з-за Оболоні,
Дим із Чернігова до Бучі,
І Київ — ніби на долоні,
Ще трохи — і у серце влучать.
Але тепер часи інакші,
Ми піднялися всенародно,
Веде Ярило вої наші,
Щоб звергнуть путіна в безодню.
Воно сопливе і нікчемне,
Рідкий кізяк коня Батія,
Ми переможем, бо даремно
Москва прискакає на Київ.
Нам кожне місто, як столицне,
Тут батько й син — до спини спина,
І Україна буде вічно,
І корогви наші жовто-сині!

Сергій ПОЛУЛЯХ

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

ЕНЕРГОАТОМ JUNIOR

Патріотична Україна
у мистецтві дітей

Масштабний онлайн-проект «Енергоатом Junior» «#ВсеБудеУкраїна» тривав з весни поточного року і був реформований із щорічного міжрегіонального етапу дитячо-юнацького конкурсу творчості НАЕК «Енергоатом». Його учасниками стали обдарована молодь і дитячі художні колективи з усіх міст-супутників АЕС України та міст розташування інших відокремлених підрозділів «Енергоатома», дітей працівників Дирекції Компанії та в межах Вишгородського району Київщини. Проект не обмежувався роботами лише образотворчого напрямку, а охоплював усі творчі сфери (декламування віршів, музичні композиції, малюнки, вироби, гра на музичних інструментах тощо).

За кількістю здобутих «уподобайок» під роботами, опублікованими на офіційній Фейсбук-сторінці «Енергоатом Junior», було відзначено 25 талановитих дітей Вараської громади, а також шестеро керівників творчих гуртків Палацу культури РАЕС та міського підліткового клубу, педагогів образотворчого мистецтва та музичної школи. Діти з міста-супутника РАЕС представили патріотичні художні малюнки, музичні твори, відеозвернення, авторські та популярні вірші, гри на музичних інструментах. У кожній роботі відчувалася щира любов і повага до Батьківщини та свого народу. Тематика, відображена юними митцями, передає їхні особисті переживання, ви-

ру в наших воїнів та в перемогу, мрії про мирне і щасливе життя.

Усі діти нагороджені Подяками за підписом президента «Енергоатома» та корпоративними подарунками: рюкзаками, оригінальними ланч-боксами із тримачами для телефонів та термосами. Подарунки урочисто вручили в інформаційному центрі РАЕС «Полісся» заступник генерального директора підприємства з персоналу Богдан Шмигельський та голова ВП ГО «УкрЯТ» у Рівненській області — начальник управління інформації та зв'язку з громадськістю електростанції Сергій Гуцало.

Юлія КУЛАЄВА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

МІЖНАРОДНА СОЛІДАРІСТЬ

МКП засуджує тюремні вироки посадовцям БКДП

МКП засудила тюремні вироки, винесені 26 грудня посадовим особам Незалежного профспілкового центру БКДП. Президент БКДП і член Адміністративної ради МОП Олександр Ярошук, віце-президент Сергій Антусевич і співробітниця БКДП Ірина Бут-Хусаїм були ув'язнені на 4, 2 і 1,5 роки відповідно за «злочини проти громадського порядку», пов'язані з мирними демонстраціями і протестами на робочому місці проти авторитарної та антиробітничої політики режиму Лукашенка.

Борис Кравченко, Президент КТР та Віце-президент МКП, який спостерігав за судовим процесом, надав свідчення. Він зазначив: «Я зміг донести до суду позицію своєї організації, а також позицію МКП. Сам судовий процес був здійснений процесуально правильно, але наші колеги засуджені за статтями, які самі по собі порушують міжнародні зобов'язання, в тому числі конвенції МОП, а також конституційні права білоруських громадян. Застосування цих статей до профспілкових активістів є абсурдним. Ми продовжимо боротьбу за їх повну реабілітацію, за відновлення БКДП і за свободу об'єднань в республіці Білорусь».

Оуен Тюдор, заступник Генерального секретаря МКП заявив: «Профспілки всього світу обурені несправедливістю цього наступу на свободу об'єднань. Ми будемо продовжувати боротися за їх звільнення, за припинення переслідування всіх профспілкових діячів в Білорусі і за повне зняття заборон, накладених на БКДП і її членські організації. Ми солідарні з трудящими Білорусі».

Апеляційні скарги на вироки будуть подані найближчими днями.

АТОМНИЙ СПОРТ

Ми — українці, ми маємо бути сильними!

У липні цього року Спортивний клуб «Атом України» відзначив своє 30-річчя. Протягом кількох місяців на шпальтах нашого часопису ми розміщували матеріали, присвячені цій даті. Згадали яскраві сторінки з життя спортивної організації: олімпійський тріумф фехтувальниць Г. Пундик і О. Жовнір, перемоги наших самбістів, плавців, легкоатлетів, боксерів на чемпіонатах світу, Європи та України. Не забули «Золоту рибку» Южноукраїнська Г. Дзеркаль і її відому землячку тенісистку Л. Цуренко, зіркових тренерів — В. Манзулю, В. Штурбабіна, С. Снежжа, О. Єфремова та інших; сходження на Говерлу працівників Хмельницької АЕС, подолання Босфорської протоки плавцями-аматорами Рівненської АЕС, підкорення вершин Кавказу і Тянь-Шаню нетишинським альпіністом О. Веремійчуком. Яскравими були спогадами про болгарський робітничий Фестиваль спорту та багато інших подій.

Але пріоритетною темою «Атомника України» завжди залишалися фізична культура і спорт людини праці — нарис про краєвих тренерів і фізкультурних організаторів, звіти про численні спартакиади і фестивалі, марафони і велопробіги, виступи дорослих і дітей на міжнародних та всеукраїнських змаганнях.

У «Атомника» є традиція — напередодні Новорічних свят разом зі спортивними колегами підбивати підсумки

року та визначати краєвих. Вперше «Новорічну спортивну анкету» на сторінках газети було надруковано у двотисячному, в рік заснування «Атомника України». Вона відразу сподобалася читачам. І ось уже понад двадцять років спортсменів чекає приємний новорічний подарунок.

Анкета має символічний характер і її лауреати не отримують грошових премій та гонорарів, медалей та кубків. Насамперед це подяка спортсменам, тренерам, фізкультурним активістам та ветеранам спорту за їхню безкорисне служіння ідеям спорту — усім, хто своєю працею, рекордами та перемогами на спортивних аренах зміцнює авторитет атомної галузі та Атомпрофспілки.

Цілком зрозуміло, що найпочесніша з номінацій — «Спортсмен року». Першим цього звання у далекому 2000-му удостоївся бронзовий призер сіднейської Олімпіади, енергодарський боксер Володимир Сидоренко. У наступні роки список лауреатів продовжили такі зірки міжнародного та атомного спорту, як заслужені майстри спорту, фехтувальники Г. Пундик, О. Жовнір, А. Комашук, О. Штурбабін, Д. Бойко, майстри спорту міжнародного класу плавчиня Г. Дзеркаль та важкоатлет А. Мушик. Останні чотири роки титул «Спортсмен року» — у веслувальниці з Енергодара Л. Бабак.

Краща спортсменка 2022 року — Людмила БАБАК

В одинадцять років дівчинка прийшла до секції веслування Дитячо-юнацької спортивної школи та й по сьогодні захищає спортивну честь міста Енергодара та Запорізької АЕС. А три роки тому вона стала ще й військовослужбовцем — членом спортивного клубу Збройних Сил України та закінчила університет. За фахом — спортивний реабілітолог. Заслужений майстер спорту України. Почесний громадянин міста Енергодара. Тренує спортсменку засл. тренер України С. Снежжа. Талант, працездатність і друзі.

Нинішній психологічний стан спортсменки був не з краєвих. Повномасштабна війна застала дівчину далеко від Батьківщини, на навчально-тренувальному зборі. З дозволу військового керівництва та Міністерства спорту, як члену збірної команди України, Людмила було дозволено залишитися за кордоном. Підготовка до змагань була важкою, і навіть не фізично, а морально. Далеко від Батьківщини, постійні хвилювання за батьків та рідню, які в окупації. Але мужня спортсменка знаходила сили виходити на старт, захищати честь країни і доводити, що «вона — найкраща у світі». «Ми ж українці, ми ж маємо бути сильними», — стало її девізом.

Ще до головного старту сезону — вересневого чемпіонату світу у Португалії, Л. Бабак успішно виступила на етапах кубків світу. У Чехії — дві

Як завжди, порадували вихованці дитячо-юнацьких спортивних шкіл — зірки світового та європейського спорту. Нетишинка Вікторія Ткачук (перший тренер — засл. тренер України О. Краснов) виборола срібну медаль на чемпіонаті Європи з легкої атлетики та успішно виступила на кількох етапах світової Діамантової Ліги.

У складі збірної волейбольної команди України, яка на чемпіонаті світу сенсаційно увійшла до вісімки краєвих, грали відразу три спортсмени, які розпочинали свій шлях у великий спорт у містах-супутниках АЕС. Це — Юрій Плотницький, Ілля Ковальов (обидва — Нетішин) та Віталій Щитков (Южноукраїнськ).

золоті медалі. Потім — дві золоті нагороди на чемпіонаті Європи, у данському Сількеборзі. А ось на першій дистанції чемпіонату світу — короткому марафоні (3,4 км), прикра невдача: довго лідувала, проте «пропустила» поворот і поки виправляла помилку, суперниці були вже далеко попереду. Фінішувала тільки четвертою.

Невдачу сприйняла мужньо: «Без поразок не буває перемог!» І вже через день на головній дистанції веслувального марафону (15,4 км) випередила своїх основних суперниць — угорку та британку, більш ніж на три хвилини, виборола медаль чемпіонки світу, яка стала сьомою в її спортивній колекції. На п'єдесталі

Людмила не стримувала сліз та закликала світ продовжувати допомагати Україні і боротьбі з ворогом.

У минулі роки у спортивній анкеті атомників популярною була номінація «Краще змагання року». У мирні часи у спортивному календарі атомників налічувалося понад шістьсот спортивних змагань — від дитячих та цехових до міжнародних. З початком війни їх поменшало, але кожне з них стало особливим — благодійним. Змагання, які об'єднали всіх заради високої мети — Перемоги над ворогом.

Рівень проведення заходу — європейський: дивовижний маршрут, естетичні та креативні медалі, кубки та призи переможцям та призерам. А головне — 120 тисяч благодійних внесків, зібраних на потреби Збройних Сил України.

Микола МЕРКУШЕВ

Новий старт — нові перемоги!

У Тернополі відбувся 22-й Всеукраїнський юнацький турнір з греко-римської боротьби, присвячений пам'яті шестизарового чемпіона України, майстра спорту СРСР Василя Дем'яного.

Команда м. Южноукраїнськ у складі 10 вихованців секції греко-римської боротьби СК «Олімп» УСО ВП ПАЕС, взявши участь у змаганнях, повернулася додому з повним комплектом нагород. А загалом було 230 юних борців майже зі всіх кутків України.

Перше місце у Сулімова Максима, друге — у Мутовкіна Данила, третє місце — у Кісенка Максима, Рогового Олексія та Чоботарьова Ярослава. Вітаємо наших спортсменів та їхніх наставників — тренерів-викладачів СК «Олімп» УСО ВП ПАЕС Дениса Чебанова та Бутхузі Карая з новими спортивними досягненнями та бажаємо їм підкорення найвищих спортивних висот у 2023 році!

Катерина СПАНЧАК

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000